

SETMANARI BILINGÜE, INIMÍCH DE SES PENES Y AMÍCH D'ES BON HUMÓ

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Províncies un mes	0'25 Ptas.
Estranjé un any	6'00
Número corrent	5 cénts.
No retornam ets originals.	

Directó, Administradó y Propietari
ES MASCLE RÓS

Redacció: San Pedro Nolasco, 7.

Direcció: Arabí, 6—Pral.

Buzón: Kiosco de G. Lirola—Borne.

Ses suscripcions se paguen per adelantat.

CHISPAS

Vedla implorando la caridad de la puerta en puerta y alargando su descarnada mano para aceptar y besar el trozo de pan ó la moneda que, movida á compasión le dá la señora X.

Sus apagados ojos, sus descoloridos labios, su negruzco cutis, su desigual y descuidado cabello, su arrugado rostro, sus haraposas vestiduras, sus casi descalzos pies..... todo en conjunto forman un monumento de miseria, una inmensidad de pobreza, un sin igual abandono.

¿Quién es aquella mujer? Una mendiga. ¿Quién fué aquella mendiga? Una mujer pública. ¿Y antes? Antes fué una candorosa niña, hija de pobres pero honrados padres, la que, seducida y embriagada por las promesas del señor Z., (actual esposo de la señora X.) abandonó su nido paterno para cibjarse bajo un techo más señorial, pero menos honrado que el de sus padres, renunció á las caricias de los autores de su existencia, entregándose en manos de aquel hombre en quien confiaba subir al altar..... pero.... el señor Z. no podía dar su apellido á la hija del Curtidor, porque su abolengo se lo impedía, y han pasado unos tras otros los años, en cuyo transcurso la niña se ha transformado en viciosa, porque la libertad se lo permitía, luego ramera porque la necesidad la obligaba y por fin.... mendiga porque los años, el vicio, la dejadez; han hecho de ella un esqueleto humano, en quien no dirijen ya los hombres aquella lujuriosa mirada de otros tiempos, sinó todo lo contrario; hoy unos la miran compasivamente y otros despreciablemente. ¡Es una mendiga! (Dicen unos.) ¡Fué una prostituta! (Piensan otros.)

Mientras la señora X le entrega la limosna, pasa el señor Z., aquel mismo galán que en su juventud la juró hasta renunciar á sus bienes si preciso fuera, y..... ni la reconoce siquiera; tampoco ella descubre en él al apasionado de otros días, al verdugo de su felicidad, al desnaturalizado mortal que la obligó á seguir el sendero del mal comprándole

con dinero la virtud, para arrastrarla luego hacia el precipicio en que yace; no puede reconocerle porque las penurias de la vida, la dejaron sin ojos para distinguir y, pensando que con solo el simulacro de las leyes, aquel hombre era inseparable de aquella mujer que por él, únicamente por él desertó de su pobre pero feliz hogar!

¡Oh Ley que al mundo trastornas!

¡Oh Sociedad que la felicidad haces imposible!

J. M. R.

Ciclisma y Pedestrismo

—¿Que no veres ses carreres d'es Velódromo?

—Ja hu crech.

—Jo tenia es bisba sech de cridá: ¡Alló son fieres!

—Reparares es jurat?

—En Riutort, en Rosselló y en Pomar, son lo milló per un càrrec delicat.

—Es jueces heu feren bé.

—¿En Fornés?

—En Ripollet.

—Serveix per escolanet.

—Amb so batay heu fa bé.

—¿Y es cónsul no t'egrada?

—¿Qui? ¿En Ferrer y Oliver?

Jo crech que lo que ell va fer calsevol igual heu fá.

—¿Y amb sa carrera primera?

—En Frau los va dà tabach y en Bibiloni y n'Horrach arribaren á derrera.

—¿Y amb ses de velocitat?

—N'Arbona heu fé superió.

—¿Que no guaña es Camped?

—Y amb bastante lealtad.

—¿Y sa carrera partida?

—Coll y Frau son el dimoni y n'Horrach y en Bibiloni es costat seu no fan mida

—¿Y amb ses carreres á peu?

—En Pera Juan Andreu

Bonet y Lladó es fé seu.

Per corre fort no te preu.

—¿Y de ses de resistencia?

—Amb ses primas que guaña es Sardiné demostrá fé á tothom sa competencia.

—Máquina autógena era sa que es Sardiné montava y ja heu crech si adelantava mes que ets altres sa carrera.

—Jo lo que et dich, que en Bover es campeó va guaña y ja se pot disputá hasta amb en Simón Febrer.

ES MASCLE ROS.

El lenguaje del cigarro

El abanico, las flores, la tarjeta, el libro, el pañuelo y otros muchos más objetos, son armas sagradas de los enamorados.

La telegrafía sin hilos, es un juguete de escasa importancia si la comparamos con el lenguaje de las mencionadas prendas, pero ninguna tan eficaz y disimulada como el cigarro en manos de un apasionado de Morfeo.

«Quisiera estrecharte entre mis brazos.»—Tomar el cigarro con los dedos índice y mayor y apretarlo hasta crujir el papel.

«Soy tu esclavo.»—Tomar el cigarro con tres dedos.

«No me pescardás.»—Dar vueltas al cigarro.
«Todo se acabó.»—Soplar la ceniza.

«Lo pensaré.»—Quitar la ceniza con el dedo.

«¿Me amarás?—Contemplar la espiral de humo.

«Te quiero, pero sin suegros.»—Deshacer el humo con las manos.

«Me has olvidado por otro.»—Echar el humo por un costado.

«Me caso contigo.»—Echar el humo por los ojos.

«Cai en la trampa.»—Asfixiarse en el humo
«¡Maldita suegra!»—Quemarse los labios con la colilla.

WILSON EL CARNICERO.

Un trós perhòm

Sa Plassa d'es Rastrillo anave alta.

Dia fané era, y ets empleats, (*sin sueldo*) que habiten per «Can Damiá Cap Blanch», papé amb una mà y lapicera amb s'altre, pareixien tots èlls, corresponials muts de «El Parlamentario». Tampoch no hey faltave en Forteleza, (acreditat monologuero) es farré, aquell que el te d'assé, (á n'es puñy) es *torne*, s'esmoladó y es *xoquinaire potecari*, mentre *Madó Guixa* y sa *Mastressa Cuca-Molla*, formaven *triàlogo* amb *Mestre Sangonera*.

Guixa:—Que no hem donéu es tres de *pessa* que hem perteneix, no vos moureu d'aquí.

Cuca-Molla:—Feis vos sa *pessa* trossos y daumós sa nostra part.

Sangonera:—¡Pareixe afamagades! ¿Vol di trobau que es rahanable, que per un capricho vostro....?

Cuca-Molla:—L'heu de repartí.

Sangonera:—Però si sa meua dona....

Guixa:—Que s'aconhorti amb un tres, que jo som viuda y ja fa un any que no n'he testat.

Cuca-Molla:—Y jo tench s'homo embarcat y si no fatj es cap viu....

Sangonera:—Per res del mon vuy ferlè trossos; si cap de voltros le vol sencera....

Guixa y Cuca-Molla:—¡Venga!

Sangonera:—Totes dues le voleu y per no deixarné cap de fallona, le ma qued per jo y sa dona.

Cuca-Molla:—¡No fojireu amb sa *pessa* sencera!

Guixa:—¡Trossos o bossins quedará amb noltros!

Cuca-Molla:—¡Estirau *Madó Guixa* á veure si l'hey rebassám!

Guixa:—¡Sabeu que l'hey du d'estojada! ¡Desembotonauli es jech!

Sangonera:—¡¡No graponetjeu que hem feis passigoyes!!

Guixa:—¡Ja la tench! ¡M'ha llenegada! ¡L'hi afich ses ungles!

Municipal:—¡Alto! ¡Alto! ¡Despecar!

(*Sa veu d'en Tomeu es taquillero, va essé suficient perque aquelles dues fieres humanes deixassen fé amb pau Mestre Sangonera y entrassen ses explicacions.*)

Municipal:—¿Que passa?

Sangonera:—Aquestes dues lleugeres que tenen mes fam que un *comerciant de bados*. Sa *pessa* es ben meua y no hem faré part á ningú mes que á sa meua dona.

Guixa y Cuca-Molla:—Volém sa part que mos correspón.

Municipal:—¿Y quin dret teniu voltros dues demunt aquest homo?

Guixa:—Demunt ell cap ni ún, però si demunt sa *pessa* de formatje y com jo som viuda, vosté pot comprende, que es *prostes*, no entren dins cameua fa estona.

Cuca-Molla:—Y jo que tench s'homo embareat, vetj es formatje d'enfora.

Municipal:—¡Al grano! ¡Al grano!

Sangonera:—D. Tomeu. Si fa justicia, ni regalaré mitja per vosté.

En Forteleza:—Jo hu contaré fil per randa: Fa cosa d'un cuart que he vist vení per dins es carré d'es Panés, un cá perdiué, duguent una *pessa* de formatje amb sa boca; *Mestre*

Sangonera li corría á derrera cridant: ¡Aturauló! ¡Aturauló! *Madó Guixa* y *Madó Cuca-Molla* que estaven xerrant, (supós que critican qualca vahinat) sentint es crits, s'han jirades, han fet pò á n'es cá amb sa panera, aquest ha amollat sa *pessa* de formatje, *Mestre Sangonera* l'ha cohida, le s'ha amagada y.....

Municipal:—Basta. Ja heu comprehend tot. ¿Qui era l'amo de sa *pessa* de formatje?

Forteleza:—Ningú heu sap.

Municipal:—Idó..... *Mestre Sangonera*, inmediatament feisné quatre parts: una per vos, una per *Madó Guixa*, una per *Madó Cuca-Molla* y s'altre.....

Forteleza:—Per jo que he arretglat y posat en net s'asunto.

Municipal:—Guardau vós sa llengo oculta que no enteneu res d'aixó.

S'altre part.... la guard per jo.

Forteleza:—¿Que es per cástich:

Municipal:—Es per multa.

CAP VERJO.

Biblioteca d'es «Foch y Fum»

Convencionalment treurém follets de vuit pàgines còmicas y amb vers, que estarà es seu preu á s'alcàns de totes ses fortunes.

¡¡5 céntims!! ¡¡Una *pessa* de dos!!

Es primé, que el publicarém aquests dies, sa titula: «*Es gigant y sa jíganta*» diálech còmich y amb vers, escrit p'**Es Mascle Rós.**

A n'es correponsals y venedós, los farém un 30 per 100 de rebaixa. Feis pedidos que el *papel vale más*.

Bernat Perelló--Murillo 9.

Está molt milló un totsol que no amb mala companya y en **Perelló** lo que vòl es fomentá se **legia** vejent que de cada dia sa *massa catalinera* amb veu potent y altanera proclama que es sa milló per adesá sa brutó **legia «La Arrabalera.»**

ESTELLICÓNS

Si vos heu de da cita amb cap *peixet*, es puesto mes oportú y que está mes amb moda, és es cap-de-munt de sa *Costa d'en Rata* y sinó, ja hen passareu cualsevol vespre y allá hey veureu veyardos amb nines menoras d'edad que les enseñen per quin fi es creat l'homo.

Vos, sabaté d'es cantó.

¿Com axí sou tant juen?

Feislós entrá en reflecció.

¿O no teniu tirapeu?

De S'Hort d'es Cá y amb gloses.

Es *Foch y Fum* are-xerra perque te molt que serrá d'en *Cantó* de S'Hort d'es Cá que diumenge se prová y se pensava guañá però va fé ets ous enterra.

Jo fos d'ell no sortiría á disputarmé s'hono. Se creu essé corredó y tothom sap que en *Cantó* es com un cranch per fé via, ja mo deyen s'altre dia que casi nfi te pulmó. ¡Sabeu lo que es en *Cantó*? Un bossí de corredó de quinta categoria.

Cantó no tornis sortí ni á potó ni amb bicicleta que dus molt mala planeta y per llochte pots lluhí y si mo fás repetí, *Foch y Fum* t'heurá de dí: *Corredó de pa'mb fonteta.*

Mos escriu en *Cepillo* desde *Can Damiá*.

¡Tanta preferència may! Es llavero de sa Porta de Sant Antoni, s'ha empeñat amb enseñarmós de perdre es dobbés jugant á correletiu. ¡Ja heu val! Ell es mes mal de sufri, que un empaxt de figas de moro: —*Posa es doble sis, posa es doble blanch.* Sempre el senten amb aquest reso, que entre á dins es cervell y ¡pobre d'es qui l'esculta!

En lloch de doná llissóns
á n'es correletiueros,
feis lo que fan es llaveros,
roncà y dormí p'es recóns.

Desde es Puitj de Sant Pera.

A n'aquesta noble barriada, hey tenim un devertit, un malhumorat y maldeventroses.

Es devertit (en barraro) és es que se cuida de si passa un taparé demanarlí si du fil de cosí, á una peixetera, cordons de sabates y un venedó d'es nostros, á veure si du pestengues. Que'l regonesca y heu sebrá.

Es malhumorat (sabaté,) segueix á les foscas y criticant tot *bicho-viviente*, cuant ell es mes digna de censura que un porc mort de pigota ó un pop mosquit pudent.

Ses maldeventroses amb sa seu gracia particular, han donat part contra un pobre homo que te un parey de pollis á n'es terrat. Mes valdria se cuidassen de fersé nets es bairos. Molta fam de coní tenen elles y es alló de qué.... «*Qui totsol menja, totsol s'afeaga.*»

Hasta la setmana qui vé putxeros.

De per La Pau, brufa *Un Golfi*.

Un poch de coneixement, viuda, pensa que tens fies y poren imitá es ten exemple. Totes ses coses se poren fé però amb sa seu deguda forma, no com tu que n'enteres es qui no li interessa y jo ja cansat de fé ets uis grossos, á la fi he volgut piulá disimuladament y fins la setmana qui vé si no heyá res de nou.

Mos fan á sobre.

Aquestes atletes d'es carré d'ets Oms, son el dimoni.

N'hi heyá unes cuantes, que tot lo dia fan teresetes desde una finestra que mira dins sa lloriguera d'es parols peluts.

Criden, riuen y tornen vermeys.

Alerta á caure dedins de sa mascla lloriguera que sense tení engronsera heyá una teresetera que engronsa dos bessóns nins.

D' Establiments parla en *Nicasio*.

Uns cuants bargantells que anaven de guasa, sa dirijiren á n'es *Café Novedades* amb intent de fé molt de gasto y no pagá. ¡Vaje una broma!

L'amo vent sa cosa bruta, los afuá dues fieres que te, però vent que aquestes s'acovarden, es vey y es jove agafaren un mauser y pim, pam, pam.... los mataren á tots.

Es 27 de Juriol, sa celebrá un banquete amb honor á n'es dos grans tiradós de inaußer, el cual sa compongué de pollastres rostits, bous torrats, truitjes escabetxades y ous amb tomàtiga á rahó de cinch. A n'es *brindis* parlaren en *Lerroux*, en *Pau Iglesias*, en *Blanco*, n' *Abadal* y en *Cambó*.

Y per final d'es banquete alguns establiments varen aná á fé s'accés amb s'esport d'es *saca y mete*.

D'Alaró vé aquesta flemada p'en Pep y P. firmada:

A mon amich Juan Gilet.

Ja que personalment no mos porém parlá, t'escrich de munt es setmanari FOCH Y FUM per falta de direcció.

Tenguent coneixement que et dedicas a demaná llimosna y estiguent empagahit á n'es teu lloch, vuy dírté que: Basta de sa vida que has duita fins avuy, fora pus jugá ni enganá ningú, ets jove, gran y guapo, fé serví es nou pams d'espatles per fé feina com fas jo y tots ets homos de bé y.... casét que ja es hora.

Jo te perdonaré ets agravis que m'has fets, cuant te veuré enganxat ó enganxant un carro.

***

Dins un recó de sa cartera, mos hem trobat aquest ensiam de Puigpuñent que ja fa oló d'estantís.

En Panxeta vá quedá satisfet de s'estellicó de sa festa, però Es Mulato va quedá fet un mul y alsá es c...

Per no agraviarló, d'aquí endavant, li dirém en Fumat (¿li agradará?)

En Panxeta quedá de los més lluhit ja que á ne Maria Bielona li fé ballá boleros, jotes y....

A veure com vos lluhíreu per se festa de Galilea de dia 8, vos suplich que no tregueu en Fumat en res ni per res, porque es massa bò de fé enfadá, si na Maria ha de masté doná fregues, que les hi doni es seu secret...ari que es s'únic que va de secrets amb ella.

Ja hem parlarém.

***

Es Mascle Moreno desde Alcudia:

¡Tanta sifonada may á n'es Port!

A n'es piramidal diná que feyen, no hey faltava res.... de lo que hey havia. Despues d'omplirlo y remuyarsé de vi per dedins se remuyaren per defora. Es menudos de gallina morta y sa llangosta forta, fortaleixen ets ànimis d'es comensals. Feren una seranata á n'es farré y amb sos crits que movien;

pareixen biduïns
que desconeixen se calme.
Si arriben á ferhó á Palma
van tots á n'es Caputxins.

***

JOCS FLORALS D'ES "FOCH Y FUM"

1.er PREMI. Un ramell d'honor y suscripto honorari d'es Foch y Fum tota sa vida.

2.on PREMI. Un lliri natural y medalla de plata.

3.er PREMI. Una viola de garbayó y medalla de coure.

4.art PREMI. Un pebre cohuent y medalla de llaune.

5.int PREMI. Unes esperdeñes colò d'oliva.

CONDICIONS

1.º Es primé premi, serà destinat á sa poesia que ridiculisi mes una sogra. Es segón, á sa poesia mes xocant traguent es defectes á ses Catalineres. Es terçé, á sa poesia que ensalsi milló es célebres tipos mallorquins: *Matasetses*, *Verdolaga* y *Petecol*. Es quart, á n'es chiste que tenga mes bona pata y escrita amb prosa. Es quint, á sa poesia mes mal feta y desberatada tractant cualesvol cosa.

2.º Ses composicions, no podrán passá de trenta retxes y quedarán fora de concurs ses inmorals.

3.º Es *fallo* serà á n'es N.º 35 d'aquest setmanari, o sia dia 13 de Octubre qui vé, y ses composicions sols sa rebrán fins dia 6 d'es mateix mes.

4.º Es dia d'es *fallo* publicarém un número extraordinari, publicant ses dues composicions millós que s'hajen rebudes per cada premi y es públich jutjará quina es sa que te mes mérit, retayan y omplint un cupón que publicarém á n'es n.º 35.

5.º Queden exclusits d'es concurs, *S'Herren de Can Pruna*, *Cap Verjo*, *J. M. R.* y *Es Mascle Ros*. (Cuatre pseudònims disjunts y una sola ploma vertadera.)

Foch vermey d'Alaró que l'encén en Broma:

Bon temps y no plou y es conradós demanen aigo y noltros menestralis aigo també, però d'es Bril, que es lo que falta á n'es cervell d'es nostros intelectuals.

També demanam: ¿Per quin si es creat l'homo? y á parte de lo que resa la doctrina deim: Que l'homo es creat per poblá y administrá el Mon, cada cual á sa seu barraca; entenguent per barraca, Nació, Ciudad, Poble ó lloch ahont vin, y no permetre que hi haje vius ni valents que viscan demunt noltros amistansats amb sa vagueria com está passant avuy.

Se retòrica, vá per cridá s'atenció jeneral d'es poble á ses presents eleccions de concejals y ja que es partits tenen reunions y es preparen, noltros també praranmós per refuá á no votá homos incults, xiflats ó incapasonos per administrá.

¿Cap majó honra y gloria á un poble, que poré alabá sa seu administració?

¡Molinés! ¿Perqué callau?

¡Cridau are que cau bé!

¡No es ben cert que heu de masté s'aigo que no reclamau?

Continuará.

***

Mos fa á sobre en *Miquel Xeramies*.

(Heyá que fé constá, que aquest estellicó, fa quatre setmanes que está compost, y per accés d'original guardave turno.)

Sa bullia calatravina á Ca S'Arxiduch, ha estat un èxit.

Non carros de Ca s'Escat, componien sa earavana, tots ells estibats de perfumades y anjelicals calatravineres, y grifonífolios calatravines, que cuant partiren de Santa Fé, paixia que anaven á descubrí el polo Sur, ja que á n'es Nort sabien cert que el perdrien. De cinch sa componia sa primera escuadrilla que parti d'es Puerto de Santa Fé. (Port Masclie.) De Puerta de Mar (Port Famella,) partiren ses altres quatre carabeles rodades y entoldades, cuyo retrás, era degut á n'en Toni Agre.

De sa pesquera de *Can Nofre*, tres ballumeros fent d'auercochs (boy-scouts) partiren á peu y sense paraigo, també á veure es Voltó. Mes tart, li envelaren quatre ciclistes, un d'ells aficionat á ses fotografies al natural.

Ja reunits tots allá, hey va havé de tot y molt.

Es fotógrafo va essé víctima d'una presa de pel p'es grupo que tenia á devant.

Heyá excursionista que encara riu, d'es dia que li entregaren dues fotografies fetes per s'aludit artista.

Es d'esperá que antes de vení es fret,

hey tornarém belles nines

perseguint identichs fins.

¡Viscan ses calatravines!

¡Viscan es calatravins!

***

De Lluchmajó xerren:

Es nostros edils comensan ensumarsé, en particular, per tractá d'es nous presupuestos, es es dí, durlós mitx pastats á sa sesió, perque si los han de pastá en públich, tenen pò de tocar el violón.

Cuant es lluchmajorés estarán enterats de sa fenomenal reforma qu'es nostros administrados modela de que gosam volen introduhi en es presupuestos de l'any 1918, quedan es tupefactos ó estespelfactos.

Sa murmura que en es capítol de gastos hey volen introduhi, ¡aferrauvós fort! ses reformes suivents: Subvenció á n'es Velódromo; restituí la queda en es puesto qu'estava; Subvencioná es sermó y l'ofici d'es dia de Santa Càndida y, per final de festa, torná posá, es dia d'es sorteо d'es mozos, es chocolate y s'ensaimada. ¡Ah! y encara un'altre; s'us y abús, com sa feya ets anys passats, de confits y altres herbes es dijous Sant després de sa processó.

¡Criticaven en *Damiá*
perque es dols li feya gana?
Crech que porém exclama:
¡Sa majoria, que heyá
de concejals, es *Damiana*.

***
Firmat per *Un Mut* y baix d'es títol «Fanfarronada», rebém de per Son Lletset.

¿Que vos creis essé mes que ets altres perque vos assegureu en terra mossóns de corbaté brutó? Amb particular ma dirijesch á tú, homo petit que cuant converses pareixes un quissó que lladra. Amb sa fanfarronada que fereu tot dos, demostrareu que veniu de classe baixa... que vos assegueu enterra....

Basta per vuy.

***

■ UN VIATJE A S'ARGENTINA ■

— 120 —

y allá á les tres menos deu
veus una sombra allá lluñy
de totduna com es puñy
la cual un crit de: «Arel treu.
«¡Ja vé L'Infanta, ja vé!»
Sents aquest potent crit viu,
y ja veus tothom que riu
perque se sent mariné.
Llevó si que estan pitjant
per afarrá barandilla
que d'ebucarsé perilla,
p'es palos molts van pujant.
Y aquella sombra que neix
de dins l'horizont lluñyá,
la veus de que tant com va
desproporcionalment creix.
Tems que es teu barco trabuch
perque es passatje á un costat
tot amb massa s'ha tirat
vent passá á l'esquerra es buch.
Ja li veus ses chimeneas
y es palos que ei van omplint
y hasta et creus que estás sentint

— 117 —

Fran.—¿Encara mes gros?

Llor.

— Molt més.

Si axó sols es maró vana
que no fá perdre sa gana

mes que á n'es poch marinés.

Ma fé menjá com un bou

la ma revolucionada

en que alguna maretjada

per cuberta escampás brou.

Es jugadós van abaix

jugant á n'es joch privat

y ta deixen mes pelat

que cuant es nou un calaix.

Es ball també va seguint

y sa juerga no s'acaba.

Si es passatje està de saba

s'alegría va bollint.

Fas reglamentariament

ses dues diaries menjades

privat de ses pessetjades

que feyes anteriorment,

però tot segueix igual;

menjá, bullia, ball y joch

En Toni Bibiloni progressa

S'utógena construcció que fa en **Toni Bibiloni**, fa corre just un dimoni es mes poch llest corredó, y si es ell un Campeó que tenga molta potència, les pot treure bé s'esencia y á devant tots quedá bé, per tal guañá es **Sardiné** es **Campeó de Resistencia.**

A Can Tunis, es dies 8 y 9, amb motiu de sa festa, posarán s'olla gran dins sa petita.

A mes de ses carrees á peu y amb bicicleta y un ball de boleros *archisuperiosíssimo*, es capellá de *Ca's Correu* ferá tocá ses xeremies es temps de l'oferta per si n'hi heyá cap d'adormit, que s'hen temi que ha arribada s' hora de tirá algo dius sa bassina.

Hey anirem.

**

De Buja, es mateix sabaté honrat, contesta s'articulista de la setmana passada:

Un poch menos de Napoleón, un poch mes de Geografia y mes formalidad.

Si es Café Maurista te ubert fins tard, serà perque l'amo está empagahit de treurerté á defora. ¿No convendria que tu fosses es primé á retirarté dejorn y ne comprometries es Batle?

Ta burles de na Magdalena tractantile de futura alcaldesa enlloch de tractarlé de perfecta sastresa perque t'ha tayat un sayo, que et cau á la maravilla.

Jo he d'aconseyá á s'Alcalde, que apreti mes es grampórs á sa camarilia de cantinflors que es titulen amichs á devant vosté y Judes á derrera.

Sols me resta aconseyá á n'es Pulero que procuri está anormal en tractá d'algún asunto.

**

De Porreres ja la setmana passada, mos enviaren es resumen de sa festa de Sant Roc.

Día 25 amb sa becerrada d'es braus bous bons de Son San Martí s'hi lluhiren en *Gaspá Roig* y en *Cosme Mora* sucesós d'el Galli-

■ Vist y versificat per "Es Mascle Ros."

— 118 —

ja que t'importa ben poch si á la mà heyá temporal. Hora es fá d'aná á dormí tant per pinxos com per pinxes y com d'acostum, ses xinxes sovint ta fan devertit. Adormít toto sa nit dia 11 passá deixes, de gust que hey passes engreixes y amb picó estás devertit. Día 12 un sa despert y la mà està mes tranquila que es *Saitx* de sa teua Vila quant de cobrá n'está cert. Ses ones s'han espassades, es barco et sembla que volí, es la mà una balsa d'oli, veus ses cares ja alegrades. Tothom està satisfet vent lo calmós que és es viatje, es covarts cobren coratje perque sa gana los ret. Tots menjen com á trebuchs

to y *Belmonte*. D. *Tancredo* (que es homo de pés,) cotlocá es seus 108 kilos demunt es cadiáfalich pedestal, tremolant.... y no de fret.

Per cert que sa bugadera que li rentá es calsons-blanchs fastomava fent arranxs però no he sabut perque era.

Sa cuadrilla va está trebayadora, es públich lluhít y crescut, es *lunch* d'es «Círculo Recreatiu» se posá á s'altura de que n'es digne es seu President, ses corregudes piramidals y sa música de D. *Pedro Mora*, de primera bona, ses carrees de bicicletes, rodant, rodant, premis amb metàlich de valor, verbenas musical es vespre, ball de llis y afarrat fins que n'hi hagué de drets....

En fin, va essé una festassa de primera bona y grassa.

**

Cap á Buja.

S'autó de s'article de *Camies curtes*, que fassee el favó de torná fé s'escrit y que procurí lleva ses paraules *Kilombófilas*, perque son molts es que hem estat per *Bons-Ayres* y saben lo que son *vidres entelats*.

Un comentari á s'escrit de se feste de *Sansellas* fet per «*Un bargantell*».

No estich ni puch está conforme en que se carregui tot es sambenito á D. *Gabriel*; perque D. *Gabriel* en se direcció no obrava per instint propi sinó que estave sugestionat per un que s'escurria es bulto, y aquest és qui va fér posá en ridícul es vespre de sa revetle en es pobres obrés que no tenien per obrá, se independensi necesari.

Per lo tant creim que s'autó, convendrá en noltros de que lo indicat serveix per disculpá es desersets que pogués tení en se direcció de se feste, y que no hey va havé cap *planxa* per altres fabricada maxime cuant, recomenám que, si es *Sansellé*, heurá notat que fa un any de que degut á se mateixé, influensi, se sutseyexan á *Sansellas*, coses que no coneixíem, y que per lo estupendas pasarán á s'histori.

ENDEVINAYA

De un sabio y viu personatje, s'escrit mos fa mensió, si nol coneix es lectó, li daré explicació, diguentli que's un seño, viudo y débil de coló y que dins sa població, ell totsol fa mes oló, que un ase mort de bastó que'l duen en es carnatje.

Se solució un altre die.

— 119 —

enfoñant menjá *pa dentro* y amb desitjos de s'encuentro estám d'es dos jermans buchs. Diuen que á devés les tres d'es capvespre passará y mos comunicará si de nou li passa rés. El Cel desennigulat, es vent es á fora casa just és es so! que fa vasa y es cuiro et deixa torrat. Empeñys aquell demeti fent com sempre una menjada de llegum ó sopa fada jeujeret, bó de pahí y allá á les dues y mitja una jentada que espanta espera veura «*La Infanta*» y per cotlocarsé es pitja. Amb telescopios mirant está primera y segona, sa tercera que no's dona uys grossos está posant

NOTA IMPOTANT

A tots es corresponials, los enviarém un número de regalo de sa *edició Palmesana*, per si qualca setmana volen fer *pedido* ó per si heyá res que el s'interesi.

Deixarém fés ets asuntos que sien d'interés jeneral á ses dues edicions.

Per evitá equivocacions, ets exemplàs de sa *edició Foránea*, sols estarán de venta á sa *Direcció Arabí*, 6, pral., á n'es preu corrent de 5 céntims.

Couplets de "FOCH Y FUM"

ESCAPADA

(Música de «Carro del Sol, "Veneçiana,")

Mare. — D'hont vens are mala bruixa que anit no t'has entregada

Fia. — Mumare vench de «Can Cuixa».

Mare. — Ets una atlota molt descarada.

Fia. — He trobat en *Mariano* que una *pessa* repassava y m'ha tocat es piano.

Mare. — ¡Te rompré... sa care si á rómpre no tens res més.

Fia. — ¡Mumare! ¡Mumare! Guañen molt es pianes.

Mare. — ¡Dolenta! ¡Dolenta! Axó no m'agrada á mí ni un sol pel. ¡Rebenta!

Fia. — Sou impertinentia. *Mare.* Vetj que se presenta sa cosa violenta.

Perque ell es un tel!

ES MASCLE ROS

Couplet per la setmana qui vé: «*Chim!! Pum!! Né!!*» (Música de «*Chim pum Zracataplum. Né!!*»)

Plassa de Sant Antoni N.º 8.

Es costat de «*Can Consey en Tomeu Gay* cada dia pinta de verd y vermey. Si heu de pintá res, duisley ja que heu fá amb economia.

FOCH COLGAT

ENDEVINAYA

Buida ó plena pes igual. Som de lo mes decorosa, som de lo mes asquerosa, som bona, som criminal.

SEMBLANSES

1.ª Amb que s'assemblen ses dones amb sos endiots?

2.ª ¿Y ets endiots amb ses peixeteres?

3.ª ¿Y ses peixeteres amb sos carratés?

PREGUNTES

1.ª ¿Qui es s'homo mes rich de Palma?

2.ª ¿Amb cuartes voltes s'ajeu un cà?

(Ses solucions, *disapta qui vé*)

SOLUCIONS D'ES NÚMERO PASSAT

Endevinaya: Una jerra.

Semblances: 1.ª Amb que tenen trompa.

— 2.ª Amb que duen sa coua á derrera.

3.ª Amb que dormen amb sos uis acluchs.

Preguntes: 1.ª Menjarles-sé. — 2.ª Ses que fa un moix á una moixa.